

ನಮ್ಮ ಗೃಹನಿಮಾರ್ಜಣಕ್ಕಾಗಿ ಹಂಪಿ ಪರಿಸರದ ಬೆಟ್ಟ ಹೊಳೆಗಳಿಂದ ಕಲ್ಲು ಮರಳು ಬಂದು ರಾತ್ರಿ ಬೀಳುತ್ತೇವೆಯ ವಾಸ್ತುಶಿಲ್ಪಿಯ ಕಲ್ಲನಾ ಚಾತುಯ್ಯ ಬಳಿಸಿ ಬುನಾದಿಯನ್ನು ಕ್ಷಾಚಬಾಚ ತೋಡಿಸಿದ್ದರಿಂದ, ಅದು ಹರಪ್ಪ ಮೊಹರೆಚೋದಾರೂ ಉತ್ತರನದ ಸೈಟಿನಲ್ಲಿ ತೋರೆತ್ತೇವಿತು. ಸೈಟಿನ ನಷ್ಟನಡುವ ನೆಲ್ಲಿ ಸಲಾದ ಭಾರೀ ಕಲ್ಲಾಕಂಬಗಳು ಗ್ರಿಕ್ ಬಯಲು ರಾಗಮಂದಿರದ ಅವಶೇಷವನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಡಿದವು. ಇವು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕುತ್ತಳೆಹಕ್ಕು ಹಾಸ್ಯಕ್ಕೂ ವಸ್ತುವಾದವು. ಬಡಾವಣೆಯ ಜನ ವಾರಿಗ್ಗಾಗೆ ಪಥ ಬದಲಿಸಿ ನಮ್ಮ ಸೈಟಿನ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಬರಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಹೆಚ್ಚಿನವರು ಕ್ಷಾಚಾಲ ನಿಂತು ಇದೆನ್ನ ಹುಣ್ಣರಾಟ ಎಂಬಫ್ರೆದಲ್ಲಿ ಬಾಯಿ ಮೇಲೆ ಬೆರಳಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮುಂದೆ ಹೊಗುವರು. ಕೆಲವರು, ‘ಅಡಿಗೆ ಮನಿ ಎಲ್ಲಿ ಬರತದರಿ? ಮುಂಬಾಗಿಲು ಯಾವುದು?’ ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಹಂತದಲ್ಲಿ ನಮಗಾದರೂ ವಿಚಿತ್ರ ಉತ್ತರ ತಿಳಿದರಲ್ಲಿ. ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಮಹಾಶಯರು ಮನೆಯ ಆಯವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತು, ‘ಫೋಫೋ, ಮನಿ ಇಮೂಲಿ ಅದ. ಮನಿ ಒನರಗ ಕಂಟಕ ಗ್ಯಾರಂಟಿ. ಒಂದೇ ವರ್ಷದಾಗ ಆತ ಹೊಗೆಲ್ಲಿ ಅಂದರ ನನ್ನ ಹೆಸರು ಬ್ಯಾರೇ ಇಲ್ಲಿ’ ಎಂದು ಚಾಲೆಂಜು ಹಾಕಿದರು. ಪ್ರೇಪ್ರೋ ಹಿಡಿದು ಕ್ಷಾರಿಗ್ಗಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ನಾನು ಮರೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡೆ. ಬಾನು ಹಟಕಿದಂದ ಮನೆ ಕಟ್ಟುತ್ತಿರುವದರಿಂದಲೂ ಮಾತುಮಾತಿಗೆ ‘ನನ್ನಮನೆ’ ಎನ್ನುವರದಿಂದಲೂ ಕಂಟಕಕ್ಕೂ ನನಗೂ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸುಮುನಾದೆ. ಒಬ್ಬ ಪೂಜಾರಪ್ಪನಿಗೆ ಹೊಸಗುಡಿ ಕಟ್ಟಲಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬ ಗಾಳಿಸುದ್ದಿ ಸಿಕ್ಕು, ಧಾವಂತ ಪಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಂದರು. ಬಿಸಲಲ್ಲಿ ಒಣಿ ಸುಟ್ಟಬದನೆಯಿತ್ತದೆ ನನ್ನನ್ನು ಕೆಲಸಗಾರನೆಂದೇ ಭಾವಿಸಿ, ‘ಯಾವ ದೇವರ ಗುಡಿಯಣ್ಣ ಇದು?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ‘ಹಣಮಂತದೇವರ’ ಎನ್ನಲು, ‘ನಮ್ಮ ಏರಿಯಾದಾಗ ಒಂದು ಇತ್ತಲ್ಲವೇ ಯಾವೂ. ಮತ್ತಾರು ಇನ್ನೊಂದು ಕಟ್ಟಸ್ತಾರಂತ?’ ಎಂದು ಬೆಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊದರು. ನನ್ನ ಮಿತ್ರನೊಬ್ಬ ಹಂಟಿ ಪ್ರವಾಸ ಬಂದವನು, ‘ಏ ಧೇರ್ಜ್ ಹಂಟಿ ಮಂಟಪ ನೋಡಂದಂಗೇ ಆಗುತ್ತೆನ್ನೂ ಇದು’ ಎಂದನು. ಇಡೀ ಮನೆಯನ್ನು ಕಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಲಾಗುವುದು ಎಂದರಿಟ ಒಬ್ಬ ಗ್ರಿನ್ ತಲೆಕೆಡಿಕೊಂಡು, ‘ಗ್ಯಾಡಿಗೇ ಮೋಳಿ ಹೆಂಗ ಹೊಡಿರಿಲ್ಲಿ?’ ಎಂದು ಆತಂಕಿದಿಂದ ವಿಚಾರಿಸಿದರು. ವಿಚಿತ್ರ ಕರು ಹುಟ್ಟಿದರೆ ನೋಡಲು ಬರುವಂತೆ ಕಟ್ಟಡ ವಿನಾಸದ ಸುದ್ದಿ, ಕ್ಯಾಕಾಲು ಮೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ತುಂಬಿಗಭಿರ್ಣಿಗೊಂಡಲು ತಲುಪಿತು. ಕನೂನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಆಕ್ಸೆಟ್ ತನ್ನ ಚೊಚ್ಚಲ ಹೆರಿಗೆಂದು ತವರುಮನೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ಮಗಳ ಪ್ರಸವಪೂರ್ವ ಬಯಕೆಯನ್ನು ಈಡೇರಿಸಲ್ಪೇಸುಗ ಎರಡೂ ರಚ್ಚಿಹಿಡಿದು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಮುತುವಜ್ಞಯಿಂದ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದರು. ಕಟ್ಟಡ ದರ್ಶನವಾದ ಬಳಿಕೆ ಅವಳಿಗೆ ಸುಸೂತ್ತ ಹೆರಿಗೆಯಾಯಿತು ಎಂದು ಬಾತಿ ಶಿಕ್ಕಿತು.

ಲೋಕದ ಸ್ವಾತಿ-ನಿಂದೆಗಳ ನಡುವೆ, ಉತ್ತರೇಜನ್-ಗೌಲಿಗಳ ಮದ್ದು ಕಾಮಾರಿ ಭರದಿದ ಸಾಗಿತು. ಅದು ಇಡ್ಡಬಿದ್ದ ರೋಕ್ಕವನ್ನು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ದೃಷ್ಟಿಕ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಮಾನಸಿಕ ಚೈತನ್ಯವನ್ನೂ ಹೀರುತ್ತಿತ್ತು. ಬ್ಯಾಂಕು, ಹಾರ್ಡ್‌ವೇರ್ ಅಂಗಡಿ, ಮೇಂಟ್ ಮನೆಗಳನ್ನು ಸುತ್ತುತ್ತು ಬಿಸಲಲ್ಲಿ ನಾಬಿಭರೂ ದಳದ್ದು ಹೋದೆವು. ಬೆಳಕು ಹರಿವ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಹೊಸ ಸಮಸ್ಯೆ ಸುಸ್ಥಿಯಾಗಿ ‘ಆಕ್ಟಿದ್ದರೆ ಬಿಡಿಸು’ ಎಂದು ಚಂಡಿಹಾಕಿ ಕೂರಿತ್ತಿತ್ತು. ಅದು ಬಿಡಿಸಲಾಗದಮ್ಮ ಗಂಟಾದಾಗ ನಾಯಿಗಳಂತೆ ಪರಚಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವು. ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ದಾವಿಲೆ ಲಂಚಪ್ಲಿದೆ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾದಾಗ, ಜಗತ್ತೆಲ್ಲವೂ